

1987
jonge Maaskantprijs
Mecanoo

JURY
Tjerk Dijkstra
Maarten Kloos
Gerard van Zeijl

READER
Paul Draaijer

JURYRAPPORT

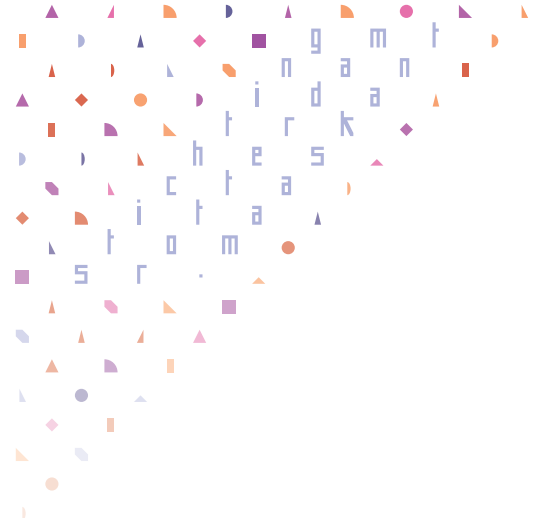

Een krachtig en kwalitatief hoogstaand oeuvre

Ook bij het zoeken naar een tweede kandidaat voor de Rotterdam-Maaskantprijs voor Jonge Architecten 'beklagen' de juryleden zich. 'We zagen ons geconfronteerd meteen rijk aanbod van begaafde jonge ontwerpers, werkzaam op verschillende terreinen binnen de architectuur en stedenbouw.' En ook deze juryleden zoeken naast de voorwaarden zoals die in de statuten worden genoemd, een eigen aanvullende benadering die dit jaar in het bijzonder zal moeten gelden. Ze maken daarbij gebruik van een voorzet van het bestuur van de Stichting Rotterdam-Maaskant dat graag concreet ontwerpwerk bekroond ziet. De meerwaarde vinden de juryleden in hun eigen standpunt dat het werk van de kandidaat een originele verhouding tussen theorie en praktijk moet tonen. Daarmee kan de prijs zich onderscheiden van andere architectuurprijzen waarbij talent op zichzelf wordt gehonoreerd; talent, dat niet per se het maatschappelijk selectieproces dat bij de uitvoering van projecten plaatsvindt, hoeft te hebben doorlopen.

Met de Architectengroep Mecanoo (Henk Döll, Erick van Egeraat, Francine Houben, Roelf Steenhuis en Chris de Weijer) wordt een bijzondere inspanning in een specifiek probleemveld bekroond. Want de groep houdt zich, vanaf zijn oprichting bij gelegenheid van de in 1980 uitgeschreven prijsvraag 'Jongerenhuisvesting Kruisplein Rotterdam' die door Mecanoo wordt gewonnen, in een reeks van projecten nadrukkelijk bezig met de problematiek van de architectuur in de stadsvernieuwing en volkshuisvestingspraktijk.

De jury tekent daarbij aan, dat het geen vooropgezette bedoeling is geweest dat 'in de pluriformiteit van de benadering die de architectuur op dit moment kenmerkt, de prijs nu gaat naar baanbrekend werk in het nog relatief onontgonnen probleemveld van de architectuur in de stadsvernieuwing.' Achteraf is de jury echter zeer gelukkig dat hiermee een sector van bouwen onder de aandacht wordt gebracht, waarin de discussie over de rol van architectuur nog lang niet is uitgekristalliseerd. De aard van dit debat houdt verband met die tussen post-modernisme en het rationalisme in de architectuur. Voor de jury geldt echter vooral het vakmanschap dat binnen een disciplinaire benadering van de architectuur wordt getoond. Mecanoo is zich bewust van de veranderende opgaven op dit gebied. Dit heeft ertoe geleid

dat nieuwe wooneisen en met name de flexibiliteit van woningplattengronden uitgangspunt zijn geworden voor de ontwikkeling van een heldere architectuur. Uit het Kruispleinproject, uit een winnend ontwerp voor 'Tomorrows Habitat' en uit de gerealiseerde projecten in Rotterdam en Delft lezen de juryleden een architectonische ontwikkeling af die reeds nu, binnen de zeer strakke financiële restricties van de bouwopgave, tot een zeer hoog niveau heeft geleid. Mecanoo toont overtuigend aan dat in de praktijk van de stadsvernieuwing en volkshuisvesting wel degelijk een kwaliteit is te realiseren. Die bereikt de groep door zorgvuldige behandeling van de ruimtelijke organisatie, de plattegrondontwikkeling waarbij een meervoudige gebruiksmogelijkheid vanzelfsprekend is, en ook door de gevelbehandeling, de inpassing in bestaande bouwstructuur en de ontsluitingstypologie, en door een uitgekiende materiaalkeuze, technische detaillering en kleurstelling. Voorwaarde is en blijft dat de opdracht zo'n allesomvattende projectaanpak mogelijk maakt.

Mecanoo kan daarom in de ogen van de jury een voorbeeldfunctie vervullen zowel voor de beroepsgemeenschap als ook voor degenen daarbuiten. Deze rol kan gestalte krijgen dankzij de Rotterdam-Maaskantprijs voor Jonge Architecten en de daarmee samenhangende publiciteit.

De architectengroep heeft er nooit twijfel over laten bestaan verwantschap te voelen met de sterke traditie van het moderne bouwen in Nederland. Mecanoo is zich er terdege van bewust dat sinds het ontstaan van die traditie de volkshuisvestingsopgave is verschoven van stadsuitbreiding naar stadsvernieuwing. De voortzetting van de traditie komt minder tot uitdrukking in de architectonische vorm dan wel in de 'zakelijke' benadering van de opgave, waarbij de uiteindelijke woonkwaliteit uitgangspunt is. Haast als vanzelfsprekend leidt dit tot helderheid in vorm ook al wordt die hier en daar onderbroken door naar het post-modernisme verwijzende citaten. De steekwoorden waarmee de jury de architectengroep voordraagt zijn: 'overtuigend en krachtig'.